

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2012. gada 12. j?nij? (*)

Migr?jošu darba ??m?ju soci?lais nodrošin?jums – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts – LESD 45. un 48. pants – Pagaidu darbs dal?bvalst?, kas nav t?, kuras teritorij? darbs parasti tiek veikts – ?imenes pabalsti – Piem?rojamie ties?bu akti – Dal?bvalsts, kur? tiek veikts pagaidu darbs, bet kura nav kompetent? valsts, iesp?ja pieš?irt pabalstus b?rniem – Valsts ties?bu norm?s paredz?ta noteikuma par p?rkl?šan?s nov?ršanu piem?rošana, izsl?dzot šo pabalstu gad?jum?, ja cit? valst? tiek sa?emts piel?dzin?ms pabalsts

Apvienot?s lietas C-611/10 un C-612/10

par l?gumiem sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (V?cija) iesniedza ar 2010. gada 21. oktobra l?mumu, kas Ties? sa?emts 2010. gada 23. decembr?, tiesved?b?

Waldemar Hudzinski

pret

Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse (C-611/10)

un

Jaroslav Wawrzyniak

pret

Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (C-612/10).

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js V. Skouris [V. Skouris], pal?tu priekšs?d?t?ji A. Tizzano [A. Tizzano], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. L?nartss [K. Lenaerts], Ž. K. Bonišo [J. C. Bonichot], J. Malenovskis [J. Malenovský], M. Safjans [M. Safjan] un A. Prehala [A. Prechal] (referente), tiesneši Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], M. Ileši?s [M. Ileši?], Ž. Ž. K?zels [J.-J. Kassel] un D. Šv?bi [D. Šváby],

?ener?ladvok?ts J. Mazaks [J. Mazák],

sekret?rs K. Malaceks [K. Malacek], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2011. gada 6. decembra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- W. Hudzinski un J. Wawrzyniak v?rd? – N. Lamprecht, Rechtsanwalt,
- V?cijas vald?bas v?rd? – T. Henze un K. Petersen, p?rst?vji,

- Ungārijas valdības vārdā – *M. Fehér*, kā arī *K. Szijjártó* un *K. Veres*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *V. Kreuschitz* un *S. Grünheid*, pārstāvji,

noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 16. februāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgumi sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunktu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kura savukārt grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), kā arī LESD tiesību normas, kas attiecas uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un diskriminācijas aizlieguma principu.

2 Šie līgumi ir iesniegti lietās starp *W. Hudzinski* un *Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse* (Vāzeles Darba aģentūra – ģimenes pabalstu kase), kā arī starp *J. Wawrzyniak* un *Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse* (Mēnhengladbahas Darba aģentūra – ģimenes pabalstu kase) par atteikumu piešķirt pabalstus bērnām Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 1408/71 preambulas pirmais un piektais apsvērumi ir izteikti šādi:

“tā kā noteikumi par valstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktu koordinēšanu attiecas uz to darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kuri ir dalībvalstu pilsoņi, un tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana;

[..]

tā kā ar šādu koordināciju ir jāgarantē, lai Kopienā no dažādo valstu tiesību aktu puses būtu vienlīdzīga attieksme pret dalībvalsts dzīvojošajiem darba ņēmējiem un viņu apgādābā esošajām personām, un viņus kā apgādniekus zaudējušajiem.”

4 Šīs regulas preambulas astotajā līdz desmitajā apsvērumā ir noteikts, ka:

“tā kā uz darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā, būtu jāattiecas tikai vienas vienīgas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, lai novērstu piemērojamo valstu tiesību aktu pārklāšanos un no tās izrietošos iespējamos sarežģījumus;

tā kā tādēļ gadījumi, kuros uz kādu personu vienlaikus attiektos divu dalībvalstu tiesību akti, izņēmuma veidā atkarīgi no vispārīgā noteikuma, būtu pāc iespējas jāierobežo gan skaita, gan apjoma ziņā;

t? k? nol?k? p?c iesp?jas efekt?vi garant?t vienl?dz?gu attieksmi pret visiem darba ??m?jiem, kas str?d? k?d? dal?bvalst?, ir lietder?gi noteikt, ka parasti ir piem?rojami t?s dal?bvalsts ties?bu akti, kur? attiec?g? persona str?d? darbinieka vai pašnodarbin?tas personas status?”.

5 Regulas Nr. 1408/71 13. pant? ar nosaukumu “Visp?r?gi noteikumi” ir paredz?ts:

“1. Iev?rojot 14.c un 14.f pantu, uz person?m, kam piem?ro šo regulu, attiecas tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti. Min?tos ties?bu aktus nosaka saska?? ar šo sada?u.

2. Iev?rojot 14. l?dz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbin?ta vien? dal?bvalst?, ir pak?auta š?s valsts ties?bu aktiem ar? tad, ja t? dz?vo cit? dal?bvalst? vai ja cit? dal?bvalst? atrodas t? uz??muma vai indiv?da juridisk? adrese vai uz??m?jdarb?bas vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..].”

6 Min?t?s regulas 14. pant? ar nosaukumu “?pašie noteikumi, ko piem?ro person?m, kuras str?d? algotu darbu, iz?emot j?rniekus” ir noteikts:

“13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piem?ro, ?emot v?r? š?dus iz??mumus un apst?k?us:

1. a) uz personu, kuru k?d? dal?bvalst? nodarbina uz??mums, ar ko š? persona ir parasti saist?ta, un kuru šis uz??mums nos?ta uz citu dal?bvalsti str?d?t min?t? uz??muma lab?, turpina attiekties pirm?s dal?bvalsts ties?bu akti ar noteikumu, ka š?da darba paredzamais ilgums nep?rsniedz 12 m?nešus un šo personu nes?ta nomain?t citu personu, kuras nor?kojuma laiks ir beidzies;

[..].”

7 Regulas Nr. 1408/71 14.a pant? ar nosaukumu “?paši noteikumi, ko piem?ro pašnodarbin?t?m person?m, iz?emot j?rniekus” ir noteikts:

“Regulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu piem?ro, iev?rojot š?dus iz??mumus un apst?k?us:

1. a) persona, kas parasti str?d? k? pašnodarbin?ta vien? dal?bvalst? un veic darbu cit? dal?bvalst?, ir pak?auta pirm?s dal?bvalsts ties?bu aktiem ar nosac?jumu, ka š?da darba paredzamais ilgums nep?rsniedz 12 m?nešus;

[..].”

8 Regulas Nr. 1408/71 III sada?as 7. noda?as 73. pant? ar nosaukumu “Darbinieki vai pašnodarbin?tas personas, kuru ?imenes locek?i dz?vo dal?bvalst?, kas nav kompetent? valsts” ir paredz?ts š?di:

“Darbiniekam vai pašnodarbin?tai personai, uz kuru attiecas k?das dal?bvalsts ties?bu akti, saska?? ar VI pielikumu ir ties?bas par t?diem vi?a ?imenes locek?iem, kas dz?vo k?d? cit? dal?bvalst?, uz ?imenes pabalstiem, ko paredz pirm?s še min?t?s dal?bvalsts ties?bu akti, t?, it k? vi?i dz?votu šaj? valst?.”

9 Regulas Nr. 1408/71 76. pant? ar nosaukumu "Priorit?tes noteikumi gad?jumos, kad p?rkl?jas ties?bas uz ?imenes pabalstiem saska?? ar kompetent?s valsts ties?bu aktiem un saska?? ar ?imenes locek?u dz?vesvietas valsts ties?bu aktiem", kas ar? ietilpst min?taj? 7. noda??, ir paredz?ts, ka:

"1. Ja vien? un taj? paš? laika posm? par vienu un to pašu ?imenes locekli sakar? ar darbu k?d? profesij? t?s dal?bvalsts ties?bu aktos, kur? ?imenes locek?i dz?vo, ir paredz?ti ?imenes pabalsti, tad ties?bas uz ?imenes pabalstiem, kas maks?jami saska?? ar citas dal?bvalsts ties?bu aktiem, attiec?g? gad?jum? saska?? ar 73. vai 74. pantu, tiek aptur?tas l?dz t?dai summai, kas paredz?ta pirm?s dal?bvalsts ties?bu aktos.

2. Ja taj?s dal?bvalst?s, kur?s dz?vo ?imenes locek?i, nav iesniegts pieteikums uz pabalstiem, tad otras dal?bvalsts kompetent? instit?cija var piem?rot 1. punktu t?, it k? pabalsti b?tu pieš?irti pirmaj? dal?bvalst?".

10 Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka ?stenošanas k?rt?bu Regulai (EEK) Nr. 1408/71, kas groz?ta un atjaunin?ta ar Regulu Nr. 118/97, kas savuk?rt groz?ta ar Regulu Nr. 647/2005 (turpm?k tekst? – "Regula Nr. 574/72"), 10. pant? ar nosaukumu "Noteikumi, kas piem?rojami gad?jumos, kad p?rkl?jas darbinieku vai pašnodarbin?tu personu ties?bas uz ?imenes pabalstiem vai ?imenes piemaks?m" ir noteikts:

"1. a) Ties?bas uz [?imenes] pabalstiem vai ?imenes piemaks?m, kas pien?kas saska?? ar dal?bvalsts ties?bu aktiem, kuros ties?bu ieg?šana uz šiem pabalstiem vai piemaks?m netiek pak?auta nosac?jumam par apdrošin?šanu, darbu vai pašnodarbin?t?bu, tiek aptur?tas, ja t? paša laika posma [ietvaros] un par to pašu ?imenes locekli pien?kas pabalsti vien?gi atbilst?gi citas dal?bvalsts attiec?gajiem ties?bu aktiem vai, piem?rojot regulas 73., 74., 77. vai 78. pantu, l?dz šo pabalstu summai.

b) Ja tom?r pirmaj? še nosauktaj? dal?bvalst? tiek veikta profesion?la darb?ba:

i) t?du pabalstu gad?jum?, kas – vai nu vien?gi saska?? ar citas dal?bvalsts ties?bu aktiem, vai saska?? ar regulas 73. vai 74. pantu – pien?kas personai, kura ir ties?ga uz ?imenes pabalstiem, vai personai, kurai tos izmaks?, tad ties?bas uz ?imenes pabalstiem, kas pien?kas vai nu vien?gi saska?? ar š?s otras dal?bvalsts ties?bu aktiem, vai saska?? ar šiem pantiem, tiek aptur?tas l?dz t?dai ?imenes pabalstu summai, k?da ir paredz?ta t?s dal?bvalsts ties?bu aktos, kur? šis ?imenes loceklis dz?vo. To pabalstu izmaksas, ko veic dal?bvalsts, kur? šis ?imenes loceklis dz?vo, sedz š? dal?bvalsts;

[..]."

V?cijas ties?bas

11 V?cijas Likuma par ien?kumu nodokli (*Einkommensteuergesetz*, turpm?k tekst? – "EStG") 62. panta ar nosaukumu "Personas, kur?m ir ties?bas uz pabalstiem" 1. punkt? ir noteikts:

"Ties?bas sa?emt b?rnu pabalstus par b?rniem š? likuma 63. panta izpratn? ir personai:

1) kuras past?v?g? vai parast? dz?vesvieta ir valsts teritorij? vai

2) kuras past?v?g? vai parast? dz?vesvieta nav valsts teritorij?, bet kura

a) saska?? ar 1. panta 2. punkta noteikumiem maks? ien?kuma nodokli piln? apm?r? vai

b) uz kuru saska?? ar 1. panta 3. punkta noteikumiem ir attiecin?ms re??ms par ien?kuma nodok?a piem?rošanu piln? apm?r?.”

12 *EStG* 65. pant? ar nosaukumu “Citi pabalsti b?rnam” ir noteikts:

“1. Pabalsti b?rnam netiek maks?ti par b?rnu, par kuru tiek sa?emts vai, iesniedzot attiec?gu pieteikumu, var?tu tikt sa?emts viens no turpm?k min?tajiem pabalstiem:

1) pabalsts b?rnam, kas paredz?ts ties?bu aktos par nelaimes gad?jumiem vai finansi?lu atbalstu, kas tiek pieš?irts ties?bu aktos par pensiju apdrošin?šanu;

2) ?rvalst?s izmaks?ti pabalsti b?rnam, kas ir piel?dzin?mi pabalstam par apg?d?b? esošu b?rnu vai vienam no 1) apakšpunkt? min?tajiem pabalstiem;

[..]

2. Ja 1. punkta pirm? teikuma 1) apakšpunkt? paredz?tajos gad?jumos cita pabalsta bruto summa ir maz?ka nek? [*EStG*] 66. pant? paredz?t? pabalsta par b?rnu summa, tad tiek izmaks?ta starp?ba, ja š? starp?ba ir vismaz EUR 5.”

13 *EStG* 66. pant? ir paredz?ti noteikumi par b?rnu pabalstu apm?ru un par to samaksas noteikumiem.

Pamatlietas un prejudici?lie jaut?jumi

14 *W. Hudzinski*, kas ir Polijas pilsonis, dz?vo Polij? un tur str?d? k? pašnodarbin?ts lauksaimnieks. Vi?š šaj? dal?bvalst? ir soci?li apdrošin?ta persona.

15 No 2007. gada 20. augusta l?dz 7. decembrim *W. Hudzinski* bija nodarbin?ts k? sezonas darbinieks d?rzkop?bas uz??mum? V?cij?. P?c vi?a pieteikuma vi?a ien?kumiem V?cij? par 2007. gadu tika piem?rots ien?kuma nodoklis piln? apm?r?.

16 Attiec?b? uz laikposmu, kur? vi?š str?d?ja V?cij?, *W. Hudzinski* iesniedza pieteikumu par pabalstu b?rnam EUR 154 apm?r? m?nes? par katru b?rnu atbilstoši *EStG* 62. un n?kamajiem pantiem par saviem abiem b?rniem, kas ar? dz?vo Polij?.

17 *Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse* noraid?ja šo pieteikumu, k? ar? s?dz?bu par noraidošo l?mumu. T? k? pras?ba, kas celta par l?mumu, ar ko tika noraid?ta vi?a s?dz?ba, ar? tika noraid?ta, *W. Hudzinski* iesniedza “Revision” [kas?cijas] s?dz?bu iesniedz?jties? par pirmaj? instanc? tais?to spriedumu.

18 *J. Wawrzyniak*, kas ir Polijas pilsonis, kop? ar laul?to un kop?go meitu dz?vo Polij?. Vi?š ir taj? soci?li apdrošin?ta persona.

19 No 2006. gada febru?ra l?dz decembrim *J. Wawrzyniak* str?d?ja V?cij? k? nor?kots darbinieks. Par 2006. gadu vi?š un vi?a laul?t? V?cij? maks?ja ien?kuma nodokli piln? apm?r?.

20 Attiec?b? uz V?cij? nostr?d?to laiku *J. Wawrzyniak* iesniedza pieteikumu par pabalsta b?rnam pieš?iršanu EUR 154 apm?r? m?nes? par meitu atbilstoši *EstG* 62. un n?kamajiem pantiem. Attiec?gaj? laikposm? vi?a laul?tajai vesel?bas apdrošin?šana bija tikai Polij?. Vi?a šaj? laikposm? par savu meitu sa??ma pabalstu, kura m?neša likme bija apm?ram PLN 48 jeb aptuveni EUR 12.

21 *Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse* noraid?ja *J. Wawrzyniak* pieteikumu,

k? ar? s?dz?bu par noraid?šo l?mumu. T? k? pras?ba, kas celta par l?mumu, ar kuru tika noraid?ta vi?a s?dz?ba, ar? tika noraid?ta, vi?š iesniedz?jties? iesniedza "Revision" [kas?cijas] s?dz?bu par pirm?s instances tiesas spriedumu.

22 *Bundesfinanzhof* [Feder?laj? finanšu ties?] iesniegtajos pras?bas pieteikumos *W. Hudzinski* un *J. Wawrzyniak* apgalvo, ka no 2008. gada 20. maija sprieduma liet? C-352/06 *Bosmann* (Kr?jums, I-3827. lpp.) izriet, ka *EStG* 62. un n?kamie panti joproj?m ir piem?rojami, pat tad, ja atbilstoši Regulai Nr. 1408/71 V?cijas Federat?v? Republika nav kompetent? dal?bvalsts atbilstoši š?s regulas 14.a panta 1. punkta a) apakšpunktam *W. Hudzinski* gad?jum? un min?t?s regulas 14. panta 1. punkta a) apakšpunktam – *J. Wawrzyniak* gad?jum?.

23 Turkl?t *J. Wawrzyniak* apgalvo, ka ties?bas vi?am sa?emt pabalstu b?rnam V?cij? neliedz ar? *EStG* 65. panta 1. punkta pirm? teikuma 2) apakšpunkta un 2. punkta noteikumi, apl?koti kop?, jo šie noteikumi ir pret?ji Savien?bas ties?b?m un katr? zi?? nav piem?rojami jom?, uz kuru attiecas Regula Nr. 1408/71.

24 Šaj? zi?? iesniedz?jtiesa uzskata vispirms, ka iepriekš min?taj? spriedum? liet? *Bosmann* nor?d?tais ir j?saprot t?d?j?di, ka dal?bvalsts, pat tad, ja t? nav kompetenta atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 13. un n?kamajiem pantiem, tom?r ir ties?ga pieš?irt ?imenes pabalstus migr?jošiem darba ??m?jiem, piem?rojot t?s valsts ties?bas.

25 Tom?r š? pati tiesa uzskata, ka no min?t? sprieduma izriet, ka š?das ties?bas ir pie?aujamas tikai atseviš?os gad?jumos.

26 Pirmk?rt, dal?bvalstij, kas nav kompetenta atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 13. un n?kamajiem pantiem, š?s ties?bas esot tikai tad, ja, k? tas bija liet?, kur? tais?ts iepriekš min?tais spriedums liet? *Bosmann*, šai valstij ir j?pieš?ir ?imenes pabalsts, lai tiktu nov?rstis, ka darba ??m?js zaud? ties?bas t?d??, ka vi?š ir izmantojis savas ties?bas uz br?vu p?rvietošanos.

27 Pamatlietas neattiecoties uz š?du gad?jumu, jo *W. Hudzinski* un *J. Wawrzyniak* nav zaud?juši ties?bas sava pagaidu darba V?cij? d??.

28 Saska?? ar Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunktu vi?iem piem?rojamie ties?bu akti soci?l? nodrošin?juma jom? esot palikuši nemain?gi; l?dz ar to attiec?b? uz pagaidu darba V?cij? laikposmu vi?iem joproj?m esot piem?rojami Polijas ties?bu akti.

29 T?tad vi?i neesot var?juši zaud?t ties?bas uz labv?l?g?kiem pabalstiem b?rnam, kas paredz?ti V?cijas ties?b?s, jo vi?iem nevienu br?di neesot bijušas ties?bas sa?emt šos pabalstus.

30 Iesniedz?jtiesa uzskata, otrk?rt, ka pamatliet?s apl?kojam?s situ?cijas b?tiski atš?iras no t?s, kas apl?kota liet?, kur? ir tais?ts iepriekš min?tais spriedums liet? *Bosmann*. Pret?ji p?d?j? min?taj? liet? apl?kotajai situ?cijai šaj?s pamatliet?s V?cijas Federat?v? Republika nav b?rnu dz?vesvietas dal?bvalsts. T?tad rodas jaut?jums, vai šis elements ietver citu nosac?jumu, kas ierobežo dal?bvalsts, kura nav kompetent? valsts, ties?bas pieš?irt ?imenes pabalstus migr?jošam darba ??m?jam.

31 Trešk?rt, iesniedz?jtiesa uzskata, ka rodas ar? jaut?jums, vai min?t?s ties?bas neb?tu j?attiecina tikai uz gad?jumiem, kad nepast?v ties?bas uz piel?dzin?miem ?imenes pabalstiem atbilstoši kompetent?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, k? tas bija situ?cij?, kur? tika tais?ts iepriekš min?tais spriedums liet? *Bosmann*, bet pret?ji tam, k? tas ir šaj?s pamatliet?s, kur?s darba ??m?ji sa?em š?dus pabalstus kompetentaj? dal?bvalst?.

32 Turpinājums, pat pieņemot, ka pretji iesniedz tiesas viedokli daļēji, kas nav kompetenta, tādēļ lietā, kas ir pamatlieta, ir tiesāga piešķirt īpašas palīdzības, lai gan tie būtiski atšķiras no tā, kas tika aplūkots lietā, kurā tās tika iepriekš minētais spriedums lietā *Bosmann*, rodas jautājums, vai Savienības tiesībām, it īpaši Līguma normām darba ņēmēju brīvas pārvietošanās jomā vai diskriminācijas aizlieguma principam, ir pretrunā tāda norma, kāda izriet no *ESTG* 65. panta, atbilstoši kuram būtu jāpalīdz tiek piešķirti tikai tad, ja ieinteresētajai personai nav tiesību uz pielīdzināmiem palīdzībām kompetentajā daļēji.

33 Visbeidzot iesniedz tiesa norāda, ka, ja pretji tās apgalvojumiem atbildei arī uz šo pārdro jautājumu ir jābūt apstiprinošai, rodas arī jautājums, kā atrisināt tiesību apvienošanu, kas no tā izriet.

34 Šādos apstākļos lietā *C-611/10 Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 1408/71 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas katrā ziņā liedz daļēji, kas nav kompetentā daļēji atbilstoši minētajai tiesību normai, tiesības saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem piešķirt īpašas palīdzības darba ņēmējam, kurš tās teritorijā strādā tikai īslaicīgi, ja šajā valstī nedz viņš vai pastāvīgi neuzturas nedz pats darba ņēmējs, nedz arī viņa bērni?”

35 Lietā *C-612/10 Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas katrā ziņā liedz daļēji, kura nav kompetentā daļēji atbilstoši minētajai normai un kurā darba ņēmējs ir norokots darbā, bet kura turklāt nav darba ņēmēja bērnu dzīvesvietas daļēji, tiesības piešķirt darbā norokotam darba ņēmējam īpašas palīdzības, ja darba ņēmēja tiesības viņa darbā norokotā dēļ uz šo daļēji netiek zaudētas?”

2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša:

Vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka daļēji, kurā darba ņēmējs ir norokots darbā, bet kura nav kompetentā daļēji, katrā ziņā ir tiesāga piešķirt īpašas palīdzības tikai tad, ja tiek konstatēts, ka darba ņēmējam nav tiesību uz pielīdzināmiem īpašas palīdzībām citā daļēji?

3) Gadījumā, ja atbilde arī uz šo jautājumu ir noliedzoša:

Vai tāda valsts tiesību norma kā *ESTG* 65. pants [..], saskaņā ar kuru tiek izslēgtas tiesības uz īpašas palīdzībām, ja valstīs ir jāmaksē vai atbilstošā pieteikuma iesniegšanas gadījumā būtu jāmaksē pielīdzināms palīdzības, nav pretrunā [..] Savienības tiesību normām?

4) Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

Kā ir atrisināma tiesību pārkāpšanas kompetentajā valstī, kas vienlaicīgi ir bērnu dzīvesvietas daļēji, no vienas puses, un valstī, kas nav nedz kompetentā valsts, nedz arī bērnu dzīvesvietas daļēji, no otras puses?”

36 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 14. februāra rīkojumu lietas *C-611/10* un *C-612/10* tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par vienīgo jautājumu liet? C-611/10 un diviem pirmajiem jautājumiem liet? C-612/10

37 Ar savu vienīgo jautājumu liet? C-611/10 un diviem pirmajiem jautājumiem liet? C-612/10, kas ir j?p?rbauda kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tiem ir pretrun?, ka dal?bvalsts, kas saska?? ar š?m ties?bu norm?m nav valsts, kura ir kompetenta pieš?irt pabalstus b?nam saska?? ar attiec?g?s valsts ties?b?m migr?jošam darba ??m?jam, kas veic pagaidu darbu t?s teritorij? t?dos apst?k?os, k?di ir pamatliet?, tostarp, ja ir konstat?ts, pirmk?rt, ka attiec?gais darba ??m?js nav zaud?jis ties?bas t?d??, ka vi?š ir ?stenojis savas ties?bas br?vi p?rvietoties, jo vi?š ir saglab?jis ties?bas uz š?da paša veida pabalstiem kompetentaj? dal?bvalst?, un, otrk?rt, ka nedz šis darba ??m?js, nedz b?rns, par kuru min?tais pabalsts tiek pras?ts, parasti nedz?vo dal?bvalsts, kur? tiek veikts pagaidu darbs, teritorij?.

38 Šaj? zi?? ir j?konstat?, ka ties?bu akti, kas ir piem?rojami pras?t?jiem pamatliet? attiec?b? uz vi?u ties?b?m uz ?imenes pabalstiem, k? iesniedz?jtiesa pareizi ir nor?d?jusi, ir noteikti attiec?gi Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkt? un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkt?.

39 Ir skaidrs, ka, piem?rojot Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu, *J. Wawrzyniak* laikposm?, kas maz?ks par divpadsmit m?nešiem, kur? vi?š bija nor?kots darb? V?cij?, turpin?ja b?t pak?auts t?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, kuras teritorij? ir sabiedr?bas, kur? vi?š parasti str?d?, re?istr?cijas vieta, proti, Polijas ties?bu aktiem.

40 T?pat nav apstr?d?ts, ka, piem?rojot Regulas Nr. 1408/71 14.a panta 1. punkta a) apakšpunktu, *W. Hudzinski* laikposm?, kas nep?rsniedz divpadsmit m?nešus, kad vi?š str?d?ja V?cij?, turpin?ja b?t pak?auts t?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, kuras teritorij? vi?š parasti str?d?ja algotu darbu, proti, Polijas ties?bu aktiem.

41 Š?d? situ?cij? ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru Regulas Nr. 1408/71 II noda?as ties?bu normas, kur?s ir noteikti ties?bu akti, kas ir piem?rojami darba ??m?jiem, kuri p?rvietojas Eiropas Savien?b?, ir v?rstas uz to, lai ieinteres?taj?m person?m princip? b?tu piem?rojama tikai vienas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?ma, k? rezult?t? iesp?jams izvair?ties no atbilstošo valsts ties?bu aktu p?rk?l?šan?s un no t? izrietošaj?m nelabv?lgaj?m sek?m. Šis princips ir izteikts š?s regulas 13. panta 1. punkt? (it ?paši skat. 2010. gada 14. oktobra spriedumu liet? C-16/09 *Schwemmer*, Kr?jums, I-9717. lpp., 40. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

42 T? k? LESD 48. pant? ir paredz?ta dal?bvalstu ties?bu aktu koordin?šana, nevis to saska?ošana, atš?ir?bas katras dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?m?s p?c b?t?bas un no proced?ras viedok?a un t?d?j?di ar? atš?ir?bas tur apdrošin?to personu ties?b?s š? ties?bu norma neietekm? un katras dal?bvalsts kompetenc?, iev?rojot Savien?bas ties?bas, ir savos ties?bu aktos noteikt soci?l? nodrošin?juma sist?mas pabalstu pieš?iršanas nosac?jumus (it ?paši skat. 2011. gada 30. j?nija spriedumu liet? C-388/09 *da Silva Martins*, Kr?jums, I-5737. lpp., 71. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

43 Š?d? saist?b? Savien?bas prim?raj?s ties?b?s apdrošin?tajai personai tiek nodrošin?ta tikai p?rvietošan?s uz citu dal?bvalsti, kas ir neitr?la soci?l? nodrošin?juma jom?. T?d?j?di valsts tiesisk? regul?juma, kurš soci?l? nodrošin?juma pabalstu jom? ir maz?k labv?l?gs, piem?rošana vajadz?bas gad?jum? saska?? ar Regulas Nr. 1408/71 noteikumiem princip? var atbilst Savien?bas prim?ro ties?bu pras?b?m personu br?vas p?rvietošan?s jom? (p?c analo?ijas skat.

iepriekš minēto spriedumu lietā *da Silva Martins*, 72. punkts).

44 No šiem principiem izriet, ka prasītājiem pamatlietās, kas ir pārvietojušies no vienas dalībvalsts uz citu, šajā gadījumā uz Vācijas Federatīvo Republiku, lai tur strādātu, bēgļi ir tiesības tikai uz pirmās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem īmenes pabalstiem, kas atbilstoši Regulai Nr. 1408/71 ir vienīgie piemērojamie tiesību akti pat tad, ja, kā tas ir šajā gadījumā, tie ir mazāk labvēlīgi nekā šāda paša veida pabalsti, kas ir paredzēti Vācijas tiesību aktos.

45 Ja Vācijas iestādēm tādā vienīgā atbilstoši Savienības tiesībām piešķirt pamatlietā aplūkoto pabalstu būram, tomēr rodas jautājums, vai šīs tiesības liedz šādas piešķiršanas iespēju vēl jo vairāk tādēļ, ka šī lietā, kā tas izriet no Tiesa iesniegtajiem lietās materiāliem, ka atbilstoši Vācijas tiesību aktiem prasītāji pamatlietā var saņemt šo pabalstu tikai tādēļ vien, ka viņi maksā ienākumu nodokli pilnā apmērā vai uz viņiem ir attiecināms režīms par ienākumu nodokļa piemērošanu pilnā apmērā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

46 Šajā ziņā, kā Tiesa ir atgādinājusi iepriekš minēto sprieduma lietā *Bosmann* 29. punktā, Regulas Nr. 1408/71 tiesību normas ir jāinterpretē, ņemot vērā LESD 48. pantu, kura mērķis ir veicināt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un kurā it īpaši ir paredzēts, ka migrājošiem darba ņēmējiem nebūtu nedz jāzaudē tiesības uz sociālās nodrošinājuma pabalstiem, nedz jāsaņem samazinātas šo pabalstu summas tādēļ, ka tie ir izmantojuši ar Līgumu piešķirtās tiesības brīvi pārvietoties.

47 Turklāt šāda sprieduma 30. punktā Tiesa ir norādījusi, ka Regulas Nr. 1408/71 preambulas pirmajā apsvērumā ir paredzēts, ka šīs regulas noteikumi par valstu tiesību aktu sociālās nodrošinājuma jomā koordinēšanu attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana.

48 ņemot vērā šos apstākļus, iepriekš minēto sprieduma lietā *Bosmann* 31. punktā Tiesa ir atzinusi, ka tādus apstākļus, kādi ir pamatlietā, kurā taisīts minētais spriedums, dzīvesvietas dalībvalstij nevar tikt liegta iespēja piešķirt īmenes pabalstus tās teritorijā dzīvojošām personām. Kaut arī saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu personai, kuras dalībvalsts teritorijā veic algotu darbu, ir jāpiemēro šīs valsts tiesību akti pat tad, ja šīs personas dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, tomēr ar šo regulu nav paredzēts liegt dzīvesvietas dalībvalstij saskaņā ar tās tiesību aktiem piešķirt īmenes pabalstus šai personai.

49 Minēto sprieduma 32. punktā Tiesa ir piebildusi, ka tādā pašā sprieduma 41. punktā atgādinātais princips par tikai to tiesību aktu, kas noteikti atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 II nodaļai, piemērojamību nevar būt pamats, lai dalībvalstij, kura nav kompetentā valsts un kurā tiesības saņemt īmenes pabalstu nav pakautas nosacījumiem par nodarbinātību vai apdrošināšanu, tikt liegta iespēja piešķirt šādu pabalstu tās teritorijā dzīvojošai personai, ja šāda iespēja tieši izriet no tās tiesību aktiem.

50 Šādas lietās iesniedzējtiesa Tiesai jautā, vai tādējādi dalībvalstij, kas nav kompetentā dalībvalsts atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 II nodaļai, atzītā iespēja tādus apstākļus, kādi ir lietā, kurā ir taisīts iepriekš minētais spriedums lietā *Bosmann*, piešķirt īmenes pabalstu personai, kas dzīvo tās teritorijā, ir jātiek pieļautai arī tādās situācijās, kuras ir pamatlietās, neatkarīgi no tā, ka tās vairākos aspektos atšķiras no situācijas, kāda bija lietā, kurā ir taisīts minētais spriedums lietā *Bosmann*.

51 Pirmkārt, runājot par apstākļa, ka prasītāji pamatlietā nav nedz zaudējuši tiesības uz sociālās nodrošinājuma pabalstiem, nedz tiem tikusi samazināta to summa tādēļ, ka tie izmantoja savas tiesības brīvi pārvietoties, jo viņi ir saglabājuši savas tiesības uz īmenes pabalstiem

kompetentaj? dal?bvalst?, atbilst?bu, šis apst?klis pats par sevi nevar izsl?gt, ka dal?bvalstij, kura nav kompetenta, ir iesp?ja pieš?irt š?dus pabalstus.

52 Ja iepriekš min?t? sprieduma liet? *Bosmann* 29. punkt? Tiesa ir nor?d?jusi, ka migr?jošie darba ??m?ji nevar nedz zaud?t savas ties?bas sa?emt soci?l? nodrošin?juma pabalstus, nedz ar? var tikt samazin?ta to summa t?d??, ka vi?i ir izmantojuši ties?bas br?vi p?rvietoties, kas tiem ir paredz?tas L?gum?, tad š? nor?de ir formul?ta skaidri k? piem?rs iesp?jamaj?m LESD 48. panta sek?m un š?s normas m?r?im attiec?b? uz Regulas Nr. 1408/71 interpret?ciju.

53 Turkl?t šai nor?dei, kas ir j?saprot, iev?rojot t?s pamatlietas, kur? ir tais?ts min?tais spriedums, ?patn?bas, ir pak?rtota noz?me sal?dzin?jum? ar t? paša sprieduma min?taj? punkt? vispirms atg?din?to un past?v?gaj? judikat?r? noteikto principu, saska?? ar kuru Regulas Nr. 1408/71 normas ir j?interpret?, iev?rojot LESD 48. panta m?r?i veicin?t iesp?jami plaš?ku migr?jošu darba ??m?ju p?rvietošan?s br?v?bu (it ?paši skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *da Silva Martins*, 70. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

54 Šaj? zi?? ir svar?gi atg?din?t ar?, ka no Regulas Nr. 1408/71 preambulas pirm? apsv?ruma izriet, ka t?s m?r?is ir migr?jošu darba ??m?ju dz?ves l?me?a paaugstin?šana un nodarbin?t?bas nosac?jumu uzlabošana.

55 Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka, Regulu Nr. 1408/71 interpret?jot t?, ka ar to dal?bvalstij ir aizliegts darba ??m?jiem un to ?imenes locek?iem paredz?t plaš?ku soci?lo aizsardz?bu par to, kas izriet no min?t?s regulas piem?rošanas, vienlaikus tiktu p?rsniegts k? Regulas Nr. 1408/71 m?r?is, t? ar? LESD 48. panta m?r?is un ietvari (2009. gada 16. j?lija spriedums liet? C-208/07 *von Chamier-Glisczinski*, Kr?jums, I-6095. lpp., 56. punkts).

56 Savien?bas tiesiskais regul?jums par valstu ties?bu aktu koordin?šanu soci?l? nodrošin?juma jom?, tostarp ?emot v?r? t? pamat? esošos m?r?us, nav piem?rojams t?, ka migr?jošam darba ??m?jam vai t? mantiniekiem tiktu liegtas ties?bas sa?emt pabalstus, pamatojoties tikai uz vienas dal?bvalsts ties?bu aktiem, ja vien t? nav paredz?jusi šiem m?r?iem atbilstošus, skaidri defin?tus iz??mumus (it ?paši skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *da Silva Martins*, 75. punkts).

57 Iev?rojot šos apst?k?us, ir j?konstat?, ka nevar tikt izsl?gta t?da Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkta interpret?cija, kas ?auj dal?bvalstij pieš?irt ?imenes pabalstus t?d? situ?cij?, k?da ir pamatliet?, kur? migr?jošs darba ??m?js nav ne p?rst?jis sa?emt soci?l? nodrošin?juma pabalstus, ne ar? ir samazin?ts to apm?rs t?d??, ka vi?š ir izmantojis savas ties?bas br?vi p?rvietoties, jo, t? k? vi?š ir saglab?jis savas ties?bas uz t?da paša veida ?imenes pabalstiem kompetentaj? dal?bvalst?, t? var uzlabot migr?jošo darba ??m?ju dz?ves l?meni un dz?ves apst?k?us, pieš?irot tiem plaš?ku soci?lo aizsardz?bu nek? t?, kas izriet no min?t?s regulas piem?rošanas, un t?d?j?di atbalst?t šo ties?bu normu m?r?i atvieglot darba ??m?ju br?vu p?rvietošanos.

58 Otrk?rt, run?jot par nor?d?m iepriekš min?taj? spriedum? liet? *Bosmann* uz migr?još? darba ??m?ja dz?vesvietu nekompetent?s dal?bvalsts teritorij?, kur? tiek pras?ts ?imenes pabalsts, t?s ir izskaidrojamas ar apst?kli, ka liet?, kur? ir tais?ts šis spriedums, pras?t?jam pamatliet? atbilstoši *EstG* 62. panta 1. punktam bija ties?bas uz šo pabalstu t?d?? vien, ka vi?š dz?vo šaj? valst?, jo min?taj? ties?bu norm? š?s ties?bas nav pak?autas nosac?jumiem par nodarbin?t?bu vai apdrošin?šanu.

59 Tādā runa ir par norādām uz tiesību uz attiecīgo īpašības pabalstu pamatojumu attiecīgās dalībvalsts tiesiskajā regulājumā, it īpaši uz piesaistes faktoru, kas attiecas uz tajā minēto dzīviesvietu.

60 Tomēr *EstG* 62. panta 1. punkts ir paredzēts, ka arī jebkurai personai, kura, lai gan tā dzīviesvieta vai parastā uzturšanās vieta nav valsts teritorijā, ir maksājusi ienākumu nodokli pilnā apmērā vai tikusi aplūkota kā tāda, ir tiesības uz pabalstu būvnamam.

61 Uz pamatlietām attiecas šis otrais piesaistes faktors.

62 Tikai, ciktāl atbilstoši valsts tiesībām *EstG* 62. panta 1. punkts minētie divi piesaistes faktori kā tādā pamato tiesības uz pabalstu būvnamam, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, norāda iepriekš minētajā spriedumā lietā *Bosmann* uz piesaistes faktoru, kas attiecas uz migrājoša darba ņēmēja dzīviesvietu, nevarētu nozīmēt, ka dalībvalsts, kas nav kompetentā dalībvalsts atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 II nodaļas normām, var piešķirt īpašības pabalstu tikai tad, ja šīs tiesības tiek prasītas, pamatojoties uz šo piesaistes faktoru, un ka šāda iespēja savukārt ir izslēgta situācijā, kad ir piemērojams alternatīvs piesaistes faktors.

63 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa jautā arī par apstākļa, ka pamatlietā aplūkojamajā situācijā – pretī tam, kā bija lietā, kurā taisīts iepriekš minētais spriedums lietā *Bosmann*, – būvnamam nedzīvo nekompetentās dalībvalsts, kurā ir prasīts pabalsts šim būvnamam, teritorijā, atbilstību.

64 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā *Bosmann* Tiesa neatsaucās uz to, ka aplūkojamajā situācijā pastāvētu šīs piesaistes nekompetentās dalībvalsts teritorijai elementi, lai pamatotu secinājumu, ka šai valstij ir iespēja piešķirt īpašības pabalstus.

65 Visbeidzot ir jākonstatē, ka, protams, tādā situācijā, kāda bija lietā, kurā taisīts iepriekš minētais spriedums lietā *Bosmann*, migrājošā darba ņēmēja dzīviesvieta un būvnamā dzīviesvieta nekompetentās dalībvalsts teritorijā, ņemot vērā galvenokārt attiecīgā pabalsta raksturu, bija precīzi un īpaši cieši saistīti piesaistes elementi.

66 Šādas pamatlietas aplūkojamā situācijā piesaiste nekompetentās dalībvalsts teritorijai, kurā īpašības pabalsti tiek prasīti, ir nodokļu maksāšana pilnā apmērā par ienākumiem no šajā dalībvalstī veikta pagaidu darba. Šāda piesaiste, ņemot vērā arī to, ka prasītais īpašības pabalsts tiek finansēts no nodokļu ieņēmumiem, ir pamatota ar precīzu kritēriju un var tikt uzskatīta par pietiekami ciešu.

67 Šādos apstākļos nešaubas, ka pamatlietā aplūkojamās situācijas šāda pabalsta piešķiršana, kas nav pakāauta nosacījumiem par nodarbinātību vai apdrošināšanu, varētu pārņemt ietekmi Regulas Nr. 1408/71 koordinācijas noteikumu piemērošanas paredzamību un efektivitāti, tiesiskās drošības prasības, kas aizsargā arī migrājošu darba ņēmēju intereses un kas turklāt atbalsta šā sprieduma 41. punkta atgādināto principu, kurš izpaužas kā būtiska ekskluzīva norādītās dalībvalsts kā kompetentās valsts tiesību aktu piemērošana atbilstoši šiem noteikumiem.

68 ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz vienu jājautājumu lietā C-611/10 un uz diviem pirmajiem jautājumiem lietā C-612/10 ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij, kas atbilstoši šīm tiesību normām nav norādīta kā kompetentā dalībvalsts, piešķirt pabalstus būvnamam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām migrājošam darba ņēmējam, kas veic pagaidu darbu tās teritorijā tādā apstākļos, kādi ir pamatlietā, tostarp, ja ir konstatēts, ka, pirmkārt, attiecīgais darba ņēmējs nezaudē tiesības tādā, ka viņš izmanto savas tiesības brīvi

pārvietoties, jo viņš ir saglabājis savas tiesības uz tādā pašā veida īpašības pabalstiem kompetentajā dalībvalstī, un, otrkārt, ne šis darba ūnijas, ne bērnus, par kuru tiek prasīts minētais pabalsts, parasti nedzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kurā tiek veikts pagaidu darbs.

Par trešo un ceturto jautājumu lietā C-612/10

69 Uzdodot trešo un ceturto jautājumu lietā C-612/10, kas ir jāpārbauda kopā, iesniedzītāja būtībā jautā, vai Savienības tiesības, it īpaši Regulas Nr. 1408/71 76. pantā un Regulas Nr. 574/72 10. pantā noteiktie noteikumi par pārkļūšanu novēršanu, Līguma normas par darba ūniju brīvu pārvietošanos un diskriminācijas aizlieguma princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlīdētājs, piemērot tādā valsts tiesību normu, kādā izriet no EStG 65. panta, kas izslēdz tiesības uz pabalstiem bērnam, ja citā valstī ir jāmaksā vai, ja tiktu iesniegts attiecīgs pieteikums, būtu jāmaksā pielīdzināms pabalsts.

70 Šajā ziņā, tātad kļūst no divu pirmo jautājumu lietā C-612/10 pārbaudes izriet, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlīdētājs, Vācijas Federatīvā Republika, kas nav kompetentā valsts atbilstoši šai tiesību normai, var, bet tai nav pienākuma piešķirt pabalstus bērnam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām darba ūnijas, kas ir norokots darbā un veic pagaidu darbu tās teritorijā, šai valstij principā ir arī jābūt iespējai nolemt, kā to ir norādījis iesniedzītāja, vai un, vajadzības gadījumā, kādā veidā ir jāņem vērā apstākļi, ka kompetentajā dalībvalstī, šajā gadījumā – Polijas Republikā, atbilstoši šai tiesību normai pastāv tiesības uz pielīdzinātu pabalstu.

71 Tomēr, ja tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlīdētājs, nekompetentās dalībvalsts tiesību aktos ir paredzētas tiesības uz īpašības pabalstu, kas nodrošina papildu sociālo aizsardzību migrājošam darba ūnijas tādā, ka viņš maksā ienākumu nodokli pilnā apmērā šajā valstī vai tiek uzskatīts par tādā laikposmā, kurā viņš tajā ir veicis darbu, šajos tiesību aktos paredzētie iespējamie noteikumi par pārkļūšanu novēršanu, kā, piemēram, tie, kas izriet no EStG 65. panta, nevar tikt piemēroti, ja ir noskaidrots, ka šā piemērošana ir pretēja Savienības tiesībām.

72 Tādējādi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Schwemmer*, uz kuru atsaucas prasītāji pamatlīdētājs, Tiesa ir nolūmusi, ka tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlīdētājs, Regulas Nr. 574/72 10. pantā noteiktais noteikums par pārkļūšanu novēršanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības uz bērnu pabalstu, kas ir jāmaksā atbilstoši Vācijas tiesībām, saskaņā ar EStG 65. panta 1. punktu nevar tikt daļēji apturētas tādā summas apmērā, kādā būtu varēts saņemt Šveicē.

73 Tomēr ir jākonstatē, ka uz pamatlīdētāja aplūkoto situāciju neattiecas nedz minētais noteikums par pārkļūšanu novēršanu, nedz arī Regulas Nr. 1408/71 76. pantā paredzētie noteikumi, jo tie neattiecas uz gadījumu, kad attiecīgā bērna dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos paredzētās tiesības pārkļūšanas ar tiesībām, kuras izriet no nodarbinātības dalībvalsts, kas atbilstoši minētajai regulai ir kompetentā valsts, tiesībām (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Bosmann*, 24. punkts, kā arī lietā *Schwemmer*, 43. un 51. punkts).

74 Pamatlīdētā Polijas Republika ir vienlaikus attiecīgā bērna dzīvesvietas dalībvalsts un darbinieka, kas norokots darbā, nodarbinātības valsts, kas atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir norādīta kā kompetentā valsts, proti, dalībvalsts, kuras teritorijā ir sabiedrības, kurā viņš parasti strādā, reģistrācijas vieta.

75 No minētā izriet, ka Regulas Nr. 1408/71 76. pantā un Regulas Nr. 574/72 10. pantā noteiktie noteikumi par pārkļūšanu novēršanu nevarētu liegt šajā gadījumā izslēgt tiesības saņemt pabalstu bērnam, piemērojot tādā valsts noteikumu par pārkļūšanu novēršanu, kāds izriet no EStG 65. panta.

76 Tomēr šāda valsts tiesību noteikuma par pārkļūšanu s novēršanu piemērošana tādā lietā, kādā ir pamatlieta, tiklīdz, ciktāl tajā, šī lietā, ka tas izriet no Tiesas iesniegtajiem lietās materiāliem, nav paredzēts samazināt pabalsta summu par citu valsti saņemta pielīdzināma pabalsta summu, bet izslēgt šo pabalstu, var faktiski nostādīt būtiski nelabvēlīgā situācijā daudz lielāku migrājošo darba ņēmēju skaitu nekā darba ņēmējus, kas nepārvietojas un ir nodarbināti tikai attiecīgajā dalībvalstī; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

77 Galvenokārt migrājoši darba ņēmēji var saņemt pabalstus, tostarp potenciāli ņoti atšķirīgās summās, kas ir pielīdzināmi citās valstīs, it īpaši to izcelsmes valstī.

78 Šāds nelabvēlīgs apstāklis, šī lietā, vāļ jo mazāk attaisno to, ka pamatlietā aplūkotois pabalsts tiek finansēts no ienākumiem no nodokļiem un ka saskaņā ar attiecīgo valsts tiesisko regulējumu prasītājam pamatlietā ir tiesības uz šo pabalstu tādā, ka viņš maksā ienākumu nodokli pilnā apmērā no Vācijas gūtajiem ienākumiem.

79 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka LESD 45. un 48. panta mērķis netiktu sasniegts, ja pārvietošanās brīvības tiesību izmantošanas dēļ migrājošiem darba ņēmējiem būtu jāzaudē sociālā nodrošinājuma priekšrocības, kas tiem ir garantētas kādas dalībvalsts tiesību aktos (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *da Silva Martins*, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

80 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka LESD 45.–48. panta, kā arī Regulas Nr. 1408/71, kas ir pieņemta to īstenošanai, mērķis tostarp ir izvairīties, ja vien tam nav objektīva pamatojuma, no tā, ka pret darba ņēmēju, kurš ir izmantojis savas tiesības brīvī pārvietoties, izturētos mazāk labvēlīgi nekā pret darba ņēmēju, kurš visu karjeru ir īstenojis vienā vienīgā dalībvalstī (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *da Silva Martins*, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 Tādējādi šis sprieduma 76. punktā minētais nelabvēlīgais apstāklis, pat tad, ja to var izskaidrot ar dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktu atšķirībām, kas pastāv, neraugoties uz Savienības tiesību s paredzētajiem koordinācijas noteikumiem, ir pretrunā Savienības primāro tiesību prasībām darba ņēmēju brīvības pārvietošanās jomā (pēc analoģijas it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *da Silva Martins*, 72. un 73. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

82 Šis secinājums nevar tikt apšaubīts ar Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta mērķi, kas – atbilstoši Tiesas judikatūrai un kā to ir atgādījis iesniedzējtiesa – ir veicināt pakalpojumu sniegšanas brīvību, izvairoties no tā, ka uzņēmums, kas reģistrēts vienas dalībvalsts teritorijā, būtu spiests savus darbiniekus, kas parasti ir sociāli apdrošināti šajā valstī, sociāli apdrošināt citās dalībvalstīs, uz kuru tie tiek norīkoti, lai ierobežotu laiku veiktu darbu, sociālā nodrošinājuma sistēmā; tas uzņēmumam sarežģītu šīs pamatbrīvības īstenošanu (šajā ziņā it īpaši skat. 2000. gada 10. februāra spriedumu lietā C-202/97 *FTS, Recueil*, I-883. lpp., 28. un 29. punkts).

83 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka pabalsta būvnam saņemšanas izslēgšana, kas izriet no tāda valsts noteikuma par pārkļūšanu s novēršanu, kāds izriet no *EStG* 65. panta piemērošanas pamatlietā aplūkojamajā situācijā, nav vērsta uz to, lai izvairītos no izdevumiem un administratīviem sarežģījumiem, kas citu dalībvalstu uzņēmumiem, kuri norīko savus darba ņēmējus uz Vāciju, varētu likt mainīt piemērojamos valsts tiesību aktus.

84 Ir skaidrs, ka pamatlietā aplūkojamais pabalsts tiek piešķirts, neraugoties uz to, ka uzņēmumiem, kuros strādā šie darbinieki, nav pienākuma piedalīties šā pabalsta finansēšanā, un neparedzot tiem administratīvas formalitātes šajā ziņā.

85 Tādējādi uz trešo un ceturto jautājumu lietā C-612/10 ir jāatbild, ka Līguma normas par darba ņēmēju brīvību pārvietošanos ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlietā, tās lietz piemērot tādā valsts tiesību normu, kādā izriet no *EStG* 65. panta, tiktāl, ciktāl tajā paredzēta nevis pabalsta samazināšana par citu valsti saņemta pielīdzināma pabalsta summu, bet šā pabalsta izslēgšana.

Par tiesāšanas izdevumiem

86 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **14. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14.a panta 1. punkta a) apakšpunkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kura savukārt grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij, kas atbilstoši šām tiesību normām nav norādīta kā kompetentā dalībvalsts, piešķirt pabalstus bērnam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām migrājošam darba ņēmējam, kas veic pagaidu darbu tās teritorijā tādās apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, tostarp, ja ir konstatēts, ka, pirmkārt, attiecīgais darba ņēmējs nav zaudējis tiesības tādā, ka viņš izmanto savas tiesības brīvību pārvietoties, jo viņš ir saglabājis savas tiesības uz tādā pašā veida ģimenes pabalstiem kompetentajā dalībvalstī, un, otrkārt, ka ne šis darba ņēmējs, ne bērns, par kuru tiek prasīts minētais pabalsts, parasti nedzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kurā tiek veikts pagaidu darbs;**

2) **LESD normas par darba ņēmēju brīvību pārvietošanos ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kādā tiek aplūkots pamatlietā, tās lietz piemērot tādā valsts tiesību normu, kādā izriet no Likuma par ienākumu nodokli (*Einkommensteuergesetz*) 65. panta, tiktāl, ciktāl tajā paredzēta nevis pabalsta samazināšana par citu valsti saņemta pielīdzināma pabalsta summu, bet šā pabalsta izslēgšana.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.